

PAAUGLYSTÈ

- Ar pastebi, kad keičiasi tavo kūnas?
- Ar kartais galvoje siaučia visokių prieštaringų minčių uraganas?
- Ar patiri neįprastus jausmus?
- Ar kartais liūdi, bet nesupranti, kodėl?

Paauglystė -

- tai pereinamasis laikotarpis iš vaikystės į suaugusiųjų pasaulį. Nuo žaidimų ir nerūpestingo gyvenimo tenka pereiti prie atsakomybės, savarankiškumo, pareigų.
- Paauglystės amžiaus ribos yra labai sąlygiškos, dažniausiai tarp 12 – 18 metų. Šiuo periodu vyksta visapusiškas tavo vystymasis.

Tai, kas šiame amžiuje gali būti “normalu”:

- numesti ar priaugti daug svorio
- greitai ir neatpažįstamai pasikeisti
- staiga imti bendrauti su kitais draugais
- turėti miego problemų
- kitaip žiūrėti į mokymąsi
- atidžiau tyrinėti priešingą lytį
- dažniau mąstyti apie gyvenimo prasmę ir savo vietą šiame pasaulyje
- gali atsirasti ir kitokių problemų...

Kaip skaudu, kai pasaulis
mažytis
Man sudūžta po kojom
trapiai.
Kai maža nebenoriu jau
būti,
O kaip didele būt
nežinau...

Paauglys- dar neužaugęs berniukas ar mergaitė. Mes paaugliai esame tokie kurie gyvename viena koja vaikystėje, o kita „suaugusiųjų zonoje“. Mums dažnai būna sunku, nes nemokame savęs išreikšti. Mūsų nesupranta suaugę, o kurie supranta mes tuos gerbiame.

Savo paauglius tėvai labai saugo jie nenori, kad jų „mažylis“ užaugtų, bet juk tai beprasmiška. Kodėl? tėvai niekada nesusimąsto, kad išleisdami savo paauglį į vakarėlį jis mokosi gyvenimo, draugų rate paauglys randa tai, kas tinka jo gyvenimui, patiria tai, ką patiria ir suaugę. Juk dažniausiai paauglys į „suaugusiųjų zoną“ ateina per draugus.

- „Paauglystė yra tai, dėl ko verta gyventi, nes kai būni vaikas, tu tegalvoji apie žaidimus, o paauglystės metu patiri daugiausia išgyvenimų ir jausmų" (Alma, 16 m.).

- „Mama kišasi į mano gyvenimą. Sakau: „Einu pasivaikščioti.“ O ji: „Su kuo? Kada grįši? Žiūrėk, neprisigerk!“ Mintyse galvoju: negi aš kiekvieną dieną geriu, rūkau, vartoju ką nors?“ (Gintarė, 15 m.)

- „Man tėvai nieko neleidžia - nei vertis auskarų, nei kirpti plaukų. Esu tokia fu" (Algė, 14 metų)

- „Šeštoje klasėje skaitydamas eilėraščių skaitovų konkurse taip drebėjau, kad kai baigiau, mokytoja man pasakė: „Gal tu geriau nebedalyvauk konkursuose.“ Mane apėmė baimė. Pajutau, kad gėda žiūrėti į žmones gatvėje. Atsiguliau į lovą ir išmiegojau 12 valandų, pramiegojau pamokas. Paskui iš viso į jas nėjau. Lėtai vaikščiojau gatvėmis ir galvojau: štai, visi kažkur skuba, yra kažkam reikalingi, visi normalūs, o aš - ne“

- „Anksčiau žliumbdavau, kai mama pasakydavo, kokia aš kvaila. Tačiau turiu draugų, į kuriuos galiu atsiremti, pažliumbti prie jų, išklausyti jų pasakojimų apie savo gyvenimą. Jei neturėčiau draugų, jau seniai manęs šiame pasaulyje nebūtų. Myliu savo draugus labai labai.“

O kq sako paaugliu tevai?

Mes auginame 15-18 metų berniukus. Todėl
Jiems linkime drąsiau mąstyti apie ateitį.
Supraskite, kad nuo Jūsų įgytų žinių labai
priklausys, kaip gyvenimas susiklostys jau
suaugus. Supraskite, kad mes norime jums padėti
ir linkime tik gero. Negalvokite, kad mums tas
pats, kokie Jūs būsite gyvenime – laimingi ar ne.
Vaikinukai, labiau pasitikėkite savo tėvais ir
auklėtojais, nes jie jums patardami remiasi savo
gyvenimo patirtimi.

Mieli „vyrai“ ir „merginos“, mes Jus mylime
ir gerbiame, gal kartais nesuprantame,
būname per griežti, bet vis tiek Jūs —
mūsų vaikai.

Jaučiatės suaugę, tai įrodykite, kad galite
būti šiek tiek geresni, labiau gerbkite
mokytojus, vienas
kitą.

Brangieji, būkite savi, mokykloje juskitės
kaip namuose, o namuose pasistenkit
suprasti tėvus. Tėvai taip pat buvo
paaugliai ir turėjo savų
problemų. Jūs tikrai pasistenkite... išgirskite...

Merginos ir vaikinai,
Būkite savimi, būkite originalūs! Ieškokite
savęs! Išsiskirdami savo išore, nebijokite išsiskirti
gerumu, jautrumu, švelnumu, dėmesingumu
draugams, tėvams, mokytojams. Mokėkite
išklaudyti, suprasti, užjausti, paguosti. Tiesiog
nebijokit apsikvailinti...
Nebūkit vieniši būdami ne vieni!

- Būti paauglių mama bet tuo pačiu ir savo paauglystę gerai prisiminti yra beprotiškai sunku. Jau esi net ne kitoje, o abiejose barikadų pusėse. Kauluose tas paaugliškas supratimas, kai truputį padebesiuose skraidai, apie atsakomybę nelabai galvoji, bet jau žinai ir kuo tai gali baigtis ir esi slegiamas tėvų užduoties dorą pilietį užauginti ir visokį kokį...

Taigi, trumparegiška yra iš tėvų pusės užsidaryti savo suaugusių pasaulyje ir iš aukšto žiūrėti ir į savo vaiką. Bet ir iš paauglystės aistrų nedaug toliau matosi.

O suprasti vieni kitus ir kurti santykius NIEKADA NĖRA VĖLU. Tik pradėti turi visada pats - ar tu vaikas, ar tėvas.

**Paauglystė –ne
liga,
tai vienas iš
žmogaus amžiaus
tarpsnių, kuri
reikia tiesiog...
Išgyventi 😊**